

Nr 267.

Av herr **Pehrsson** i Bramstorp, *angående bidrag ur kyrkofonden till vissa församlingar för bestridande av omkostnaderna för restaurering av kyrka och kapell.*

Jämlikt kungl. kungörelse den 26 november 1920 med föreskrifter rörande det offentliga byggnadsväsendet (§ 33) skall byggnadsstyrelsen i erforderliga fall efter samråd med riksantikvarien meddela tillstånd till förändring av kyrka eller kapell. Detta innebär, att praktiskt taget alla restaureringsåtgärder beträffande dessa gudstjänstlokaler komma att prövas och godkännas av byggnadsstyrelsen. Församlingarna kunna knappast utöva något större inflytande på dessa ärendens avgörande, vartill kommer att flertalet restaureringsförslag utarbetas av någon av byggnadsstyrelsen anvisad arkitekt. På grund härav och jämväl med hänsyn till omvårdnaden av de antikvariska värdena bliva dessa restaureringar ganska dyrbara, och ofta stå kostnaderna ej i rimlig proportion till ifrågavarande byggnaders ändamål. Därest kyrkan saknar egna tillgångar, kunna de ekonomiska anspråken på församlingen bliva i hög grad betungande, särskilt då det gäller en mindre församling med ett ej alltför stort antal skattekronor. Då det ej ligger inom församlingens fria val att avväga kostnaderna, blir följderna antingen den nyss angivna eller ett uppskjutande av nödvändiga restaureringsarbeten till en oviss framtid. Det synes därför vara med billighet och rättvisa mest överensstämmande, att bidrag av allmänna medel lämnas för ifrågavarande byggnadsarbeten åt i behov härav varande församlingar. Närmast till hands ligger då, att kyrkofondens medel härtill anlitas. Genom införandet av den allmänna kyrkoavgiften och möjligheten av att vid behov kunna uttaga större eller mindre andel av densamma grundbelopp, torde några farhågor ej behöva hysas för att ej fonden skall kunna bära dessa event. nya utgifter.

Under hänvisning till vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning och förslag till riksdagen rörande bidrag ur kyrkofonden till församlingar, som äro i behov härav för bestridande av omkostnaderna för restaurering av kyrka och kapell.

Stockholm den 21 januari 1936.

Axel Pehrsson,
Bramstorp.